

ENTERED AT THE POST OFFICE AT CHICAGO, ILL. AS SECOND CLASS MATTER

Ročník VI.

CHICAGO, ILL., DNE 15. ÚNORA, 1884.

Číslo 2.

Ve spojení síla.

LIST náš má býti naším vodítkem, naším rádcem. Kdekoliv jeví se nějaké nedostatky, povinností listu jest na nedostatky ty poukázati a zlepšení navrhovati. Mnohdy pisatel setká se nejen s nezdařením, nýbrž i nepřátelství bývá mu často odměnou. Leč to nemá nikoho lekati a opět a opět snažiti se přivésti věc k žádoucímu cíli.

I dnes chci psáti o věci, o které se již mnoho a mnoho napsalo; pisatelové odnesli své „odměny“ a přestali pracovati. Pouštím se směle v před, chtěje přeskočiti skalisko, o které se již snahy mnoha sokolů rozbily. Jest to spojení se dvou tělocvičných jednot zde v Chicagu, T. J. Sokol a Č. A. Sokola, což konečně má též vztah i na Jednotu Čech v Clevelandu a Sokol Clevelandský.

Jmenované Jednoty zde v Chicagu, rovněž jako v Clevelandu jsou ani ne celé tři čtverce od sebe vzdáleny — jest toho potřeba nevyhnutelná, aby v takové blízkosti byly sbory dva? Zda nevyplynul by členům všem dvojnásobný prospěch, kdyby spojily se v jeden mocný celek — kdyby se z dvou slabých jednot učinila jedna silná?

Uznáváme vsichni, že Jednota newyorská dnes jest co do pořádku, cvičení i počtu členstva první v naší Jednotě. Co toho příčinou? Že v městě tom, kde též velké množství Čechů žije, jest jen jediná Jednota, že veškeré síly tam se nalézají a pro sokolstvo horující, spojeny jsou v jeden celek.

Co brání Jednotám chicagským neb clevelandským, by z dvou slabých učinily jednu jednotu silnou? Zda nevidí v tom obrovský prospěch celku? Zda neví, že věci naší, pro kterouž nyní v rozdrobenosti pracují, mnohem více by prospěli sloučením se v jedno moené těleso? Každá Jednota čítá několik činných členů — naříká se na to, že cvičírny se prázdní — spojte se a lépe bude jedna cvičírna plná, než dvě prázdné!

Naříká se na slabé účastenství při zábavách — spojte se a rozdvojené vámi obecenstvo se spojí též, a vy zdvojnásobíte své příjmy při jednom vydání. Mluvme s kterýmkoliv vynikajícím členem té které Jednoty — on to uzná, vidí jaký blahodárny výsledek by to přineslo, leč vyzvete jej konečně ke skutku, zarazí se. Zde v Chicagu mohlo by se říci, že brání spojení tomu síně, leč myslím, že by se již cesta našla, aby se zbavili jedné, neb dokonce i obou a zbudovali novou místnost, sokolstva důstojnou. Což konečně, kdyby se zde v Chicagu spojily všechny čtyry jednoty v jednu, která čítala by přes tři sta členů, zda by jim nebylo možno vystavěti pro sebe krásnou budovu, v místě, kam by všichni měli stejně daleko — zdali bychom nestáli mnohem výše pak, nežli nyní v té rozdrobenosti? Ta hrdost, která nám nedovoluje spojití se — zde jest nemístná. V tom musíte každý viděti nepopíratelný prospěch celku a zároveň i prospěch svůj vlastní. Sokolové, uvažujte o tom a hledejte cestu, kterou by se spojení všech dosíci dalo!

Příští slavnost sokolská.

Veliký svátek sokolstva českého se blíží. Jest to cvičení závodnické, které letos odbyvá se v městě našem. Bujará mládež na tisíce mil z dále přibude do našeho města, aby před tváří veškerého obecenstva zdejšího složila účty ze své činnosti. Očekávám, že sokolské sbory zdejší vynaloží veškeré síly, aby slavnost ta byla nejenom sokolstva, nýbrž i veškerého národa našeho důstojnou! Sokolové jsou spolky národními. Jim hlavně záležetí má na tom, by národnost česká v této zemi povznesla se v očích cizích národů na nejvyšší stupeň. My musíme představití se jednou konečně před spoluobčany americké, tak jako činí jiné národnosti. Až doposud vše co krásného a vznešeného, s čím mohli jsme se pochlubit, ponechávali jsme pro sebe a právem zvou nás Američané že jsme „extremely clanish“. Sokolové čeští mají příležitost ukázati druhým národnostem, co synové českého národa v Americe jsou s to dokázati. Nepřátelé hanobí a snižují nás, dokažme jim, čeho schopni jsme! Učiníme z cvičení našeho slavnost všeobecnou — ať den ten stane se svátkem národním. Nelekejme se obětí na zjednání té nejlepší veřejné budovy pro slavnost tuto, i kdybychom i obětě přinéstí museli, nelekejme se jich, neb učiníme-li tak, můžeme směle počítati na návštěvu Američanů a byť by nám to nepřineslo hmotný zisk, my posloužíme národnosti české před očima cizích národů a to převáží vše. Naprej!

O pěstování síly.

(Pokračování.)

Lidé taci nehledí ani sobě prospěti, a málo jest těch, kteří hledí k tomu, aby aspoň jich dítky k cvičení měly přístupu.

Mimo toho jest též mnoho mladíků, kteří myslí, že cvičením by snížili se, kteří ač poskytují mnohdy, svléknou-li se před námi v koupelně, pohled přímo lítostivý, přece jen s jakousi bázní o syň „karakter“ vyhýbají se cvičírám — tito však nezasluhují, aby o nich delší zmínka činěna byla a proto raději též o nich pomlčím.

O cvičení chlapců.

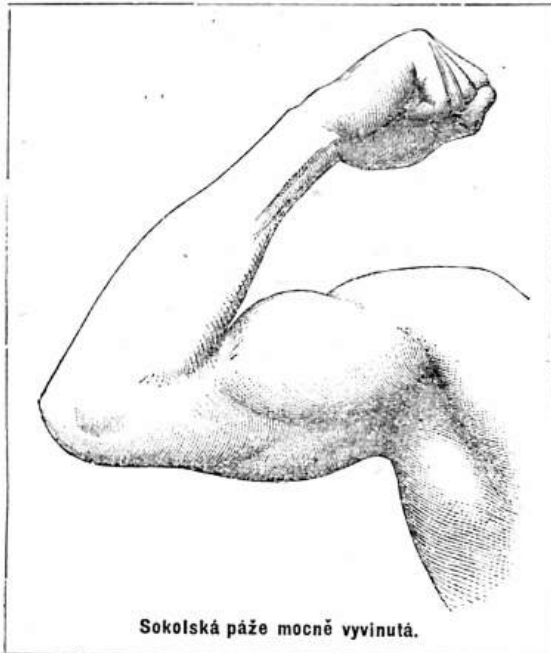
Většina rodičů myslí, že malý chlapec vyskáče se do sytosti venku a tím že si úplně vynahradí cvičení a že toto rovněž tak prospívá jeho vývinu jako tělocvik. Náhled ten jest však mylný. Neb velmi zřídka se při jich hrách zaměstnávají veškeré svaly. A pak naše veřejné parky, kde by se mohli proskočiti, míč zahrátí a jiná rozličná cvičení prováděti, jsou pro ně zapovězeny. Chlapec musí se procházeti pouze po úzkých stezkách, mezi velkým množstvím lidí, a kdekoliv překrásná prostora jest, hodící se pro cvičení pro mládež naši, se všech stran skví se nápis: „Keep of the grass“. A tak ve velkých městech neposkytuje se nikde té nejmenší příležitosti, by mladé svaly své k činnosti přivedl a rodiče, kteří nedovolují dětem svým, ať děvčatům neb chlapečům dosti pohybu, dopouští se proti nim neodpuštělného hříchu. Mezi americkou mládeží pěstována jest z velikou zálibou hra v míč (base-ball) a všeobecně se věří, že hra tato dostatečnou jest k sesílení celého těla. Nemůže býti mylnějšího náhledu nad tento. Vezměme první dva hráče nejvíce ve hře oné zaměstnané, jako házeč (pitcher) a chytač (catcher). Delším zastáváním těchto nejdůležitějších míst vyvine se mladíkům pouze pravá ruka od neustálého házení. Dr. Sorgent dlouholetý instruktor tělocviku v Yale College praví, že pravá ruka v záloktí starých hráčů jest o dva coule silnější nežli levá. Málo nalezne se takových, kteří by dovedli házeti rukou tou neb onou a tak tělu hra v míč velmi málo prospívá, poskytují účastníkovi pouze zábavu a nic více.

Ostatní účastníci hry buďto zase pouze běhají a někteří opět stojí docela nečinně, že v chladném počasí nejsou sto ani se zahřátí. Jak minule podotknuto, jako veškeré zaměstnání, co považuje

se mylně za dostatečné cvičení, i toto má velmi malý neb docela žádný účinek na rozvinutí prsou, což jest u každého to nejdůležitější. Profesionální hráči věnují se sice v zimní době tělocviku, však amateurové, kteří hledají v tom náhradu za tělocvik, jsou na mylné cestě.

Jeden z velikých anglických denníků nedávno napsal tato pozoruhodná slova, která vstřípiti by si měl každý otec i matka:

„Možek mládeže naší ve školách napínán jest co nejvíce, ať již učí se ve škole neb v dílně, však co činí se ve prospěch těla? Chcete-li odpověď, postavte se jen u východu kterékoliv školy, kteréhokoliv ústavu, kterékoliv dílny: co spatříme, když mládež propuštěna jest z místnosti jmenovaných? Spatříme množství nevyvinutých chlapců, tváří bledých, vpadlých, bezvýznamných, z nichž nevyzírá žádná

Sokolská páže mocně vyvinutá.

mužnost pro budoucnost; a co jest pak příští život chlapců těchto? Nepřetržitý řetěz nemocí rozličných a brzká smrt.“

Vezměte stáří chlapců těchto, změřte šířku jich prsou, sílu jich paží a nohou — a učíte to samé s chlapecem, jenž věnoval se tělocviku. Rozdíl bude se vám jevití úžasný.

Plování jest ovšem velmi dobré, jak pro chlapce tak i pro děvče, jak pro mladého, tak i pro dospělého, však to lze prováděti jen po několik měsíců v roce a pak ve velkých městech, spojeno jest to s velkými obtížemi. Klouzání na bruslích jest rovněž tak dobré, má ale u nás ty obtíže jako plování a tuží se jenom nohy, ruce a hořejší část těla jest docela nečinná.

I veslování jest velmi dobré, však

neuvěříme-li se jinak, neprospěje nám, co se všestranného vyvinutí týče, valně. Každý veslař značně sesílí v zádech, přední částě těla ale, prsa zejména, místo vyvinutí se zůstanou prohloubena. Pohled na těla našich profesionálních veslařů nám podává o tom důkaz.

A proto nic neprospěje mládeži naší pro jich budoucí život, jako tělocvik. Pěstování tělocviku rozšíří se prsa, plíce i srdce pro svou činnost nabydou mnohem více místa a veškeré svaly na těle vyvinou se stejně, čímž stane se tělo krásné, souměrné.

Jest pěstování tělocviku děvčatům prospěšné?

Všimněme si našich velkoměstských děvčat, které denně na ulicích potkáváme. Jaké postavy spatříme nejvíce? Na místo plných a kyprých prsou, obla rámě, štíhlé postavy, spatříme rovná prsa, ohnutá ramena ku předu, ruce jak říkáme „jako hůlky“, a nejistou chůzi. Ani jedna z dvaceti ať chodí, stojí neb sedí, je vzpřímena. Hlava téměř každé dívky nakloněna jest spíše ku předu. Ruce mdlé visí podél těla a pozorovati lze nedostatek síly a pružnosti v každém pohybu. Kde toto schází, jest též nedostatek živého žáru v očích, který tak mocně u mnohých působí. Vezměme 20 děvčat, aniž bychom je zvláště vybírali, ať položí své ruce vedle sebe na stůl a my seznáme, že rukoum oněm schází na kráse a symetrii. Pozorujme děvčata ona při jich hře, pohledme na ně, když chtějí utíkat: Jak málokterá, řekneme žádná, má pěkný, hbitý a elegantní pohyb, a jak dlouho konečně vydrží běžet.

Mnohé naše choulostivé matinky nemohou si ani na mysl připustiti, by dcery své do cvičení posílaly, jim zdá se to býti věcí nanejvýše neslušnou; a co je toho příčinou, že dívky naše nechtí věnovati se cvičení tělesnému?

Jest jim neznámo, jak proviňují se na svých dcerách a dcery neví, jak moří tělo své v těsných dílnách, čím přivodí si v dospělých letech jen slabost a nemoc.

Každá dívka sice s tajnou závistí pohlíží na svou spoludružku, má-li tato štíhlé, krásné tělo, je-li silná a zdravá, — však že by si lehce k těm samým vlastnostem sama pomocí mohla, to dívce té ani na mysl nepřipadne.

Pěstujte tělocvik! radí-li se děvčatům našim, řeknou s úsměvem: ach, to nic nepomůže!

V tom jeví se patrná neznalost účinků tělocviku na lidské tělo a nám svěřena jest úloha, abychom kde jen možno slovem i písmem k poučení mládeže naši pracovali. Pohlédněme bedlivě na roj dívek našich českých v některé zábavě, kp. zde v Chicagu neb New Yorku, kde děvčata česká po celý den, apoň z většiny buď šitím, doutníkářstvím a p. se zaměstnávají. Není třeba ani rozepisovati se šířeji o nedostatech, jaké se u nich jeví, jsouce od svého mládí uzavřeny.

Však komu někdy dopřáno jest navštívit Milwaukee, kolébku německého turnerstva v Americe, kde téměř každá dívka od mládí věnuje se s velkou láskou tělocviku — jaké lepší, krásné vyvinuté postavy dívčí tam spatří!

Dívky ony vynikají krásou tělesnou téměř nade všechny své krajanky v této zemi — naše dívky by však tomu sotva uvěřily, že tělocvik takový účinek by mohl mít.

Pisatel tohoto znal deerušky, kterým se každý obdivoval pro jich silný vzrůst a sílu, dokud byly ještě 6-7 roků staré. Dnes jsou dívky 14-15 roků staré. Jest na nich zřítí, že mohly vyvinouti se v silné, krásné panny, však šije jich od stálého sezení jest sehnuta, ramena se chýlí ku předu a prsa jsou prohnuta spíše, než aby vynikala. Čím to jest? Dívky ony jsou zdravé, však jelikož tělu svému nevěnovaly zcela žádné pozornosti a po celý čas jen šitím neb učením se zaměstnávaly — jich tělo místo vyvíjení se zakrnělo.

Rodičům jest to divné, jak se z tak silných dětí tak slabé dívky mohly státi. Mají příčiny, proč se divit? Když po celý ten čas děvče nevykoná jediný pohyb, co právě není nutný? Však dosud by byl čas, že by tělocvikem těla jich souměrně se vyvíjela — ale to neříkejte rodičům; co pak vás to napadá, aby jich dítě šlo dělat komedii!

New-yorská „Tribuna“ přinesla dne 19. června 1878 následující článek:

„Pěstování tělocviku má se státi nuceným předmětem v každé škole v Italii. Hlavní povzbuzovatel této myšlenky jest Sebastian Fenzi, syn jednoho bankera z Florencie. On vystavěl tělocvičnu na své vlastní útraty v městě onom, a od té doby rozšiřoval se tělocvik od města k městu. On horlil pro myšlenku tu všude, on hlásal potřebu tělocviku všem mužům i ženám, všeho stavu i zaměstnání. On hlásal o prospěchu tělocviku matkám, jak možno, aby dcerám svým zabezpečily tělesné vnady a v jeho domácnosti jeho horlení se potvrdilo, neb byl on otcem nejkrásnějších dívek v celé Italii.“

Protož každá dívka měla by denně aspoň půl hodiny věnovati svému tělu. Není třeba zaopatřovati si zvláštní náčiní nějaké, pouze jednoduché pohyby dostačí, by poněkud přivedla krev svou do rychlejšího pohybu a hlavně aby prsa svá rozšiřovala.

Kde konečně jest to možno, navštěvovati tělocvičnu, ni jediná dívka neměla by zůstatí mimo, neb tím pro svůj vlastní prospěch vykoná mnoho! Tím zajistí si pevné zdraví pro budoucnost — to nejlepší dědictví, jakého si jen kterýkoliv smrtelník přátí může!

(POKRAČOVÁNÍ.)

Skok pomocí provazu.

Tímto chci sokolstvo naše seznámiti s novým druhem cvičení až dosud u nás neznámým a sice skok za pomoci provazu. Cvičení toto čím dále se probírá, může se státi velmi rozmanitým, mnohem rozmanitějším než skok o tyči a co nejhlavnějšího při něm jest, že cvičením tím jak ruce tak i nohy silí.

Obraz 1.

K cvičení takovému není zapotřebí nic více nežli obyčejný provaz, jakého se k šplhání užívá a ostatní přípravy

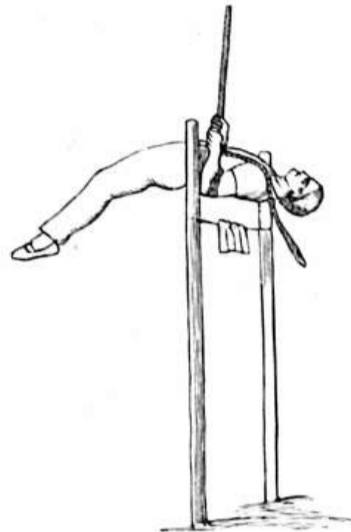

Obraz 2.

ke skoku, co zajisté že veškeré jednoty ve svých cvičiřnách mají. Konec provazu ať jest asi čtyry stopy od podlahy.

Cvičení.

1. Zvedni ruce do výše jak jenom možno (asi na dva kroky vzdálen jsa od motouzu, přes který chceš skočit), konec provazu, aby ti nepřekážel, přehoď přes levé rameno (obraz 1).

Obraz 3.

Odraz nohama prudce od podlahy, co možno nejvíce na zad; na to rychle nohy musíš přenést ku předu, hlava nakloněna jsouc poněkud na zad. Páže ohni dle potřeby, jaká jest výška motouze, přes který chceš skočiti. (Obr. 2)

Jakmile ocitíš se tělem nad motouzem, prohni tělo rychle, nohy drž pevně při sobě (obr. 3.) hlavu i hoření část těla rychle hoď do předu, puš provaz a doskoč tělem vzpřímeným na žiňovku.

Je-li motouz, přes který se skáče, příliš vysoko, uchop provaz pravou rukou, jakmile se však od podlahy odrazíš, chytň provaz levou rukou nad pravou, čímž dosáhneš pak větší výše.

Cvičení toto dá se stěžovati zvedáním motouze do výše, neb postavením se téměř až pod tento, načež pak musíme se co nejprudceji na zad odraziti.

◀Dokončím.▶

◀ List „Health“ přináší následujících několik pravidel, která zachovávati by měl každý člověk:

1. Nejez nikdy dřívě, jak za dvě hodiny po koupeli.
2. Nepožij toho nejmenšího sousta, nejsi-li hladov.
3. Nezapočínej svou denní práci, dokud jsi nepožil ráno svou snídání.
4. Nečíň dlouhé procházky, máš-li drážděný žaludek.
5. Neopomeň vypítí sklenici čisté vody před snídání.
6. Nevstávej z lože, hned jak se probudíš.
7. Nenamáhej zrak čtením, jsi-li hladov neb nemocen.
8. Koupej se často.
9. Pěstuj pravidelný tělocvik.

SOKOL AMERICKÝ,
Organ Sokolstva Česko-Amerického.

REDIGUJE: JOSEF ČERMÁK.

Předplatné pro členy na rok50ctů.
Předplatné pro nečleny na rok\$1.00.

Adresa: „Sokol Americký“, čis. 463 South Canal Street.

Vychází 15. každého měsíce.

Chicago, Ill., dne 15. února, 1884.

Jediné pomyšlení.

JEDINÉ pomyšlení trápívá mě,
že zemru na lůžku, neb kdes na slámě,
vadna jak bylina, jak polní tráva,
jíž tajně červ kořínky ohlodává, —
shasínaje, jak svíce dohasíná,
když dokmitává v jizbě samotiná. —
Jen takou smrt mi nedej, můj ty bože,
by život můj se ztrácel v měkké lože! ---

Chci býti kmen, ježž rozepoltí hrom,
chci býti bouří vyvrácený strom, —
chci balván být vyrvaný z boku skal,
jenž dolů sletěv, tam se roztrískal!

Až každý národ svrhne okovy,
až všickni vstanou k činu hotovi,
s planoucí tvář, s rudým praporem,
až zavzní heslo světa oborem:
„Pro lidstva svobodu!“

A v prsou národů
se vzbouří ten cit práva šlapaný
a k boji vyzve všechny tyrany: —
tehda bych padl rád a s hodostí! ---

Na onom poli cti a volnosti
necht srdce mého mladá krev vyprýstí,
a když mé oko naposled zablíští,
ať křičí se meče, páli dělo,
a přes krvavé, ubité mé tělo
letí si kůň a rozšlap moji líce. —
jen vítězství když poletíte vstříce!

Tam ležet chci, až právo svůj trůn spatří,
a kostí mých dřív nesbřejte bratří,
až nastane velká ta trýzna světa,
kde vážným krokem druhů valná četa
se zahaleným vyjde praporem,
by čestně uložila v svatou zem
všecky ty reky, kteří pro smrt časnou
neuzřeli, ach, Tvoji bytost krásnou —
však padli pro tě s radostí —
ó svatá lidstva Volnosti!

PETROFI.

Budiž světlo!

Dostal se mi též do ruky protest bratrské jednoty z Milwaukee proti jednání Výkonného Výboru. Každá jednotka, ano každý jednotlivec má právo pozvednouti hlasu svého proti výkonné moci naší, pakli totiž uzná, že neplní svou povinnost, aneb že jedná na úkor jednoty Sokolské. Výbor výkonný pak jest povinnen, pakli chybil, vinu napraviti, neb vysvětlení ohledně věci té podati. Očekávám, že učiní tak i v záležitosti této, by následkem toho nenastala roztrpčenost mezi bratrstvem, což bývá obyčejně tím největším nepřítelem jednot.

Věrní Bratři Sokol v Milwaukee do-
týkají se v protestu svém věci, o které
dovolím si promluvit sám. Ostatní zá-
ležitosti nechť Výkonný Výbor vyšetří
a o nich rozhodne. Věc o které já pro-
mluviti si dovoluji, týká se společného
cvičitele. Bratři milwaučtí ve svém
protestu praví, že Výkonný Výbor ne-
měl žádného práva cvičitele vysílati
před novým rokem a jemu cestu a výlo-
hy platiti.

Pakli by Výkonný Výbor toho se
dopustil a společného cvičitele o kte-
rém se na sjezdu jednalo, vyslal a pla-
til, zasloužil by pokárání. Však Výk.
Výbor toho neučinil, neb ačkoliv již
druhý měsíc v roce, *společný cvičitel*
dosud zvolen není.

Nevím věru čemu přičítá bych měl
vinu pro toto nedorozumění, neb jak
já se domnívám, bylo dostatečně vy-
světleno, za jakým účelem byl cvičitel
Plzeňského Sokola zvolen, aby navští-
vil veškeré jednoty k nám se hlásící.
Na základě dobytých zkušeností rozho-
dl konečně sjezd, aby přijal se při pře-
borném cvičení způsob jednot němec-
kých, které ke každému cvičení vypí-
šou výkony, z nichž některé jen pak se
cvičí. Výkonným Výborem vypsáno
bylo 48 výkonů pro čtyry náčíní. Po
rozeslání těchto jednotám seznalo se, že
naši cvičitelové nejsou s to výkonům
oněm porozuměti, neb jen málo máme
takových, kteří by českému názvosloví
věnovali dosti malé pozornosti. Výko-
ny tyto jsou sice některé až čtvrté tří-
dy, nicméně slabší jednoty budou po-
třebovati delší dobu jim se důkladně
přiučiti. Jednatel Výkonného Výboru
měl uloženo dopsati všem, zdali jest
toho potřeba, aby se zvolil sokol, jenž
by výkony ony jim okázal. Všechny
jednoty si toho přály, jen ne milwaucká
a detroitská a sice zadaly své protesty
proto, aby myslely, že jedná se o spo-
lečného cvičitele, čemuž však nebylo
tak.

Jelikož většina jednot si přála, aby
výkony ony seznali členové její co nej-
dříve, zvolen jsem byl, bych je navští-
vil, s nimi výkony ony procvičil a více
nie. Mojí povinností bylo pouze oněch
48 výkonů členům okázati, by oni mo-
hli se připravovati — což odbylo se ve
dvou, na nejvýše ve třech cvičeních,
kdežto zvolený *společný cvičitel* bude
míti za povinnost zůstat na místě delší
čas, až cvičení do náležitého pořádku
přivede, abychom mohli říci, že jsme
jednotami skutečně sokolskými.

Myslím, že sokolové konečně jednou
pochopí, že Výkonný Výbor nejednal
proti uzavření sjezdu an *společného cvi-
čitele dosud nezvolil!*

Ustanovil pouze sokola k okázání
výkonů na žádost vícero jednot a k to-
mu měl starý Výkonný Výbor tolik
práva, jako ku zvolení kteréhokoliv
výboru!

Ve svém protestu praví bratři mil-
waučtí, že zvolením společného cvičite-
le nezískaly by jednoty naše mnoho.
Já však naproti tomu pravím, pakli že
co nejdříve nedáme našim slabším jed-
notám dobrého cvičitele, ztratíme mno-
ho! Ať jen optají se jednot cleveland-
ských, jednoty baltimorské, cedarapid-
ské, braidwodské, neb omažské — zdali
jest možno od nich očekávati pokroku,
nedá-li se jim cvičitel. Jednota balti-
morská na příklad jest jedna z nejsil-
nějších na počet členstva — v tělocviku
však jeví malý pokrok. Proč? Nemá
cvičitele, ač ráda by si jej platila, není
s to v městě onom žádného dostati. To
samé jest s ostatními.

Na mé poslední cestě slyšel jsem
mnohokrát poznámku: „Pakli nedo-
stanem cvičitele, nevíme co se z nás v
krátké době stane.“ Já vím, co se z
nich stane — *spolky podporující* a to
si asi nepřeje žádný sokol!

Sokolové, uvažujme věci chladně,
nežli budem veřejně své úsudky proje-
vovati; nenecháme se unášet záští
osobní, chceme-li jednati pro dobro
myšlenky sokolské. Přejme slabším
jednotám vzniku a nechme si též říci,
že i v těch velkých, silných a pokro-
čilých jednotách je potřeba oprav —
oprav velikých!

Kéž jednoty veškeré pronesou veřej-
ně své náhledy o této otázce, by mezi
námi zavládlo konečně světlo!

Přeborné cvičení.

Máme před sebou opět cvičení závod-
nické. Sokolové se všech států sjedou
se do naší západní metropole, aby slo-
žili účty ze své činnosti. Pořádáme to-
to cvičení z dvou příčin. Předně, aby
mladíci více byli ponoukáni k činnosti
a neoddávali se zahálce, jak se často
dělo, za druhé abychom seznali, jak
která jednotka za uplynulou dobu pokračuje.

Až doposud odbývali jsme dvě cvi-
čení závodnická. První odbýváno bylo
v New Yorku r. 1879. Při veřejném
vystoupení seznalo se, že chicagské
jednoty byly velmi činné, činnější nežli
kerákoliv jednotka a proto také chicag-
ští sokoláci odnesli až na malé výminky
veškeré odměny.

Následující cvičení odbývalo se v
Detroit, r. 1881. Krátká to byla doba
— pouze dva roky. Mimo oněch sta-
rých závodníků sjelo se velké množství

ještě jiných sokolů. Během evičení seznalo se, jaká činnost panovala v jednotě newyorské. Jednota ta zastoupena byla zde téměř těmi samými členy co při evičení prvním, však jaký to pokrok objevil se zde za takovou krátkou dobu! Nejen soudcové, i sami činní sokolové, ano obecnost veškeré souhlasilo, že newyorští co celek jsou daleko pokročilejší v pravidelném evičení. Každý nový výkon toto dotvrzoval. Výsledek — newyorská četa uznána byla za první.

Nyní blíží se třetí evičení přeborné. Kolik sborů vyšle na zápasisti čtyř své, neví se ještě, jisto jest, že tentokrát zápasiti jich bude víc než minule. Zde v Chicagu máme čtyři sbory. Každý ten sbor má dostatečný počet činného členstva, aby vyslal četu celou. To samé učiní Jednoty clevelandské, detroitské, milwaucké. Necht žádnou jednotu neodvrátí, že snad četa jeho není s to dojíti vítězství. Kdyby jen takové sbory své čtyř k přebornému evičení vysílaly, účastnilo by se velmi málo jednot — evičení přeborné stalo by se pouhým zápasením o ceny několika „championů“ — evičení takové postrádalo by konečně své důležitosti a čím dříve by přestalo, tím lépe. My jedem k přebornému evičení, abychom se seznali, abychom jedni druhým okázali, jak pokračujem a dokážem-li, že jsme byli činnými, že jsme nezahláli, dostane se nám zaisté uznání, ať již tu prozluklou „první cenu“ odnese jednota kterákoliv.

Rozepsal jsem se o tomto, abych měl zároveň příležitost promluvit o věci, o které tu o tam počaly se zde v Chicagu ozývati hlasy. Chci o věci té promluvit dříve, nežli se k nějakému činu přikročí. Čelnější sokolové zanáší se tím úmyslem, aby se všech čtyř jednot chicagských utvořila se četa jedna, v které účastnění měli by býti ti nejlepší sokolové. Pakli bychom to učinili, mohlo by Chicago býti representováno jednou z nejlepších čet na zápasisti.

Po dobrém uvážení toho přišel jsem však k tomu náhledu, že kdyby jsme i odnesli „první cenu“ co četa, neměli bysme příčiny se chlubit s naším vítězstvím. Proč? Bylo by to vítězství čtyř jednot nad jednotou jedinou, ať již byla by to jednota kterákoliv. My chicagští sokolové nemohli bychom se veřejně pochlubit s naším vítězstvím, neb tím nedokázali by jsme, že jsme za poslední dva roky byli činnými, tím dokázali bysme vzdor vítězství naší nedostatečnost, ani museli jsme spojit se proti jednotám jiným.

Ať jen každá jednota bez ostychu vyšle svou vlastní četu. Vždyť, jak jsem s vrchu pravil, nemá se nám jednati o to, býti stůj co stůj prvními; takto bychom byli s evičením přebornickými brzy u konce. Zůstaneme-li pozadu, ať slouží nám to co ponaučení a činně se, bychom vynikli při evičení příštím.

Tolik, co se týče oněch čet o čemž sokolové necht podají sami své náhledy veřejně.

Dále mnohým přichází podivné, že první aneb četa za první uznána, musí vyniknouti v celku ve všem, cokoliv jen se evičiti bude. Myslím, že jest to nejmoudřejší zařízení. Tím chce docíliti se, aby čeští sokolové pomalu zvykali si evičiti se všestranně, tím chce docíliti se, aby přestalo ono evičení jen „zamilovaných výkonů“ a aby evičilo se pravidelně. Jest čas, sokolové, abychom pokračovali — tedy pokračujme!

Čas k evičení přebornému.

Dle usnešení sjezdu má se evičení přeborné odbyvati počátkem měsíce června. Máme-li získati výstavní budovu v městě našem pro evičení to, jsme nuceni evičení na nějaký měsíc odložit neb na počátku června odbyvá se v té samé místnosti národní konvence republikánské strany, po té veliký koncert Thomasův, načež nejspíše že bude konvence demokratická. Myslím, že bylo by mnohem lépe evičení o nějaký čas odložit, abychom budovu tuto získali. Však nejen k vůli budově — i z jiných příčin mělo by evičení odbyvati se spíše ku konci nežli na počátku leta. Mnohé jednoty počnou evičiti se až když nastane teplejší počasí a tu by se velmi z těžka připravovaly k evičení. Během leta poskytuje se nám příležitost evičiti se víc venku a tak doufám, z uvedených příčin setká se evičení s větším zdarem, bude-li se odbyvati jako obyčejně v měsíci srpnu!

Společný evičitel.

New-yorský list „Dělník Americký“ probrav veřejně několik článků ze Sokola, souhlasí s mnohými, jen návrh o společném evičiteli, by totiž povolán byl z Čech. zdá se mu býti trochu expensivní. Myslím, že dostatečně vysvětlil jsem, že nám náš finanční stav nevedí něco podobného podniknouti, jen podaří-li se nám podporu alespoň poněkud zatlačit, ano i při této jest to možné, jen bude-li se hledět přísně k tomu, by se nepřijal každý, kdo jenom se k jednotě navrhnouti nechá.

Sokol Buñata, — dovolím si říci — navrhuje, by města vysílala evičitele k bližším jednotám, na př. z New Yorku do Baltimore, z Chicaga do Braidwood, Detroit a p. Vše ta má však ještě jiný háček. Nám nestačí pouze, by evičitel onen znal názvosloví české. Naše jednoty, aspoň velká většina jich, potřebuje řádnou reorganizaci, do nich vstřípiti se musí teprv onen sokolský duch, jakým provanuty jsou jednoty venkovské, a k tomu je potřeba nejen dobrého atleta, nýbrž i sokola inteligentního, skutečného vzdělance. A přiznejme se, že k účelu tak všestrannému mezi naším činným členstvem s těžší nůkolo naleznem. Vyslání pak mezi naše sokoliky některého bratra z Prahy mělo by účinek mnohem větší a prospěch z toho byl by mnohem lepší, nežli jaký nám vyplyne třeba z plně pokladny.

Slavnost Čechie.

Směle možno říci, že Těl. Jed. Sok. Čechie dnešním dnem patří mezi první jednoty naše. Ačkoliv co do počtu členstva v Chicagu nejslabší, přec v činnosti slouží starým sborům za příklad. Zásluha o zdárné prospívání mladistvé jednoty této patří na prvním místě náčelníku téhož sboru, sokolu Volenskému; však jelikož ten nejschopnější a nejobětavější náčelník nesvede ničeho, kde nedruží se k jeho pili i obětavost a oddanost členstva, lze tudíž i směle tvrditi, že sokolici Čechie i těmito vlastnostmi obdařeni jsou. Seznali jsme to o slavnosti imemovaného sboru, kdy připojil se k němu též pěvecký sbor Lumír. Pro přílišnou obmezenost místa není mi možno bych rozepsal se o průběhu celé slavnosti, které zúčastnili se zástupci všech zdejších sborů, postačí podotknouti, že dovoleno bylo nám všem, kteří jsme byli přítomni, seznati duch, který ovládá celou Čechii a zároveň seznali jsme, že tato mladá Čechie nám všem za příklad může sloužiti. Kéž staré sbory sokolské znovu vzpruží se k nové činnosti, by aspoň udržely se v stejném kroku se sbory mladšími.

Sokolstvo a české časopisectvo.

My sokolové jsme spolky národními. My Čechové američtí máme naše časopisectvo, horující pro tu samou věc, kterou i my vedle pěstování tělocviku jsme si vytkli. Časopisectvo naše ve spojení se sokolstvem dokázalo by více, než jak až doposud se děje. Časopisy národní neb za takové se vyhláshující, měly by podporovati všemožně české sokolstvo, jak děje se ve vlasti naší staré.

Stává se to však? Nikoliv — pro většinu našich národních listů sokolstvo neexistuje. Národní naše časopisy pomějí nás úplným mlčením, neb se obmezí na pouhé oznámení zábavy. Kde hledati toho příčinu? Jsem jist, že sokolstvo české pokračovalo by rychleji ku předu, kdyby všimáno bylo více našim časopisectvem, jak toho také všim právem zasluhuje.

Zápas obrů.

Dne 14. ledna t. r. odbyval se v New Yorku v Irvingu hallu zápas, který zván byl zápasem mezinárodním, neb zápasil americký obr Edwin Bibby s obrem Japonským, zvaným Matsada Sarakichi. Bibbi uznán jest co největší silák a nejstrašnější zápasník v Americe, Sarakichi pak proslaven jest po své vlasti co zápasník nepřemožitelný. Z padesáti zápasů vyšel co vítěz.

První na platformu vystoupil Bibby. Jest 35 roků stár, vysoký 5 stop $4\frac{3}{4}$ palce a v den zápasu vážil 155 liber. Sarakichi jest teprv 23 roky stár, je 5 stop a $7\frac{1}{2}$ palce vysoký a vážil 170 liber. Každý chvat byl zápasníkům dovolen a kdo dvakráte povalen byl tak, že došel se oběma lopatkama země, prohlášen měl býti za poraženého.

Oba muži vysvléknutí a proti sobě stojící činili dojem lva a tygra. Sarakichi má úžasné vyvinuté veškeré svaly a připomíná na gladiatora z římské arény. Bibby jest štíhlý, však svižný a rychlý jak blesk.

Zápasníci uchopili se za ramena a přešli do stěhu klečmo. V tom Japan rychle uchopil protivníka svého za krk a tlačil jej před sebou, nastavuje mu všemožně nohy, aby jej snáze na záda mohl povaliti. Však Bibby vymrštil se z železného objetí jako střela a učinil chmat křížmo (uchopiv jej kol pasu), vyhodil Sarakichi-ho do výše a hned no to podlaha zaduněla pod pádem těžkého těla Japancova. Na zemi leže, namáhal se, aby nedostal ho protivník na záda, však Bibby tlačil ho silou nadlidskou až za ohromného jásotu dotkl se Japan i druhou lopatkou podlahy. Setkání toto trvalo 32 vteřiny.

Patnáct minut bylo zápasníkům dovoleno k odpočinku. Copatý obr zdál se býti překvapen nad nenadálým obratem tím, později však se počal usmívati.

Když zvoláno bylo „čas“ popošli zápasníci proti sobě a zůstali státi ve stěhu stojmo; Bibby nyní uchopil japonského protivníka kol krku a hnal jej před sebou, jak učinil v prvním setkání Sarakichi. Tento však se mu v čas

vytrhl a v okamžiku již držel Bibbiho kol pasu a chtěl ním mrštiti o zem. Tento však prudce se mu z železného objetí vymrštil a uchopiv Japonce, povalil jej na břicho. Snažil se nyní všemožně, aby jej převrátil na záda, leč marně. Sarakichi chtěl uchopiti Bibbiho za nohy, však tento sehnul se, přehodil těžké tělo Japonského obra přes svou hlavu na zad, učiniv sám nazpět poloviční kozoлец, aby tím spíše Japan ocítil se na zádech. Tento však dopadl na zem stranou těla. Bibbiho hlava spočívala na jeho prsou a mocným tlakem snažil se jej převáliti. Japan vyskočil však, s ním zároveň i Bibby a již držel Sarakichi-ho kol pasu opět — druhá rána zavzněla a žlutý zápasník ležel na zemi poražen. Čas 1 minuta a 10 vteřin. Za velikého jásotu prohlášen byl Bibby za vítěze.

Příčina proč Bibby zvítězil přičítá se tomu, že Sarakichi není zvyklý na podobný zápas, jaký se u nás provádí, jinak prý by nikdy nemohl prohrati. Bibby dovolil si v prvním setkání i zaplésti své prsty nepřilisi něžně do dlouhých vlasů Japonce, což tohoto nemálo překvapilo, však Bibby se držel pravidla, „catch as catch can“. Po zápasu řinula se Sarakichi-mu z úst krev.

Jiný zápas odbyval se v Detroitu Mich. v tamním Opera House, mezi J. K. McLaughlinem, z toho samého města a Dufurem z Bostonu. Sázka byla \$500 a vítěz ještě dostal veškeré peníze, které se vybraly za vstupné; dohromady přišlo vítězi 4.500. Obá jsou známí siláci. McLaughlin vážil 210 liber, Dufur 192. Zápas byl tak zvaný „collar and elbow“. Zápasníci připnou si na ruce k účelu tomu pracované řemeny, a pouze za ty jest dovoleno uchopit. První setkání trvalo minutu, v kterém zvítězil Dufur, v druhém opět McLaughlin. Třetí bylo to nejužší, neb bylo rozhodující, a konečně Dufur byl poražen. Vítězství McLaughlina jest po městě slaveno.

Drobnosti.

|| Běhoun Kittleman uběhne 100 yardů za $9\frac{3}{4}$ vteřin.

|| V Council Bluffs zařízena byla městská tělocvična.

|| Hanlanova loďka má délky 31 stop a váží i s vesly 25 liber.

|| Sam Patch skočil v New Yorku z High Bridge do řeky. Výška mostu jest 125 stop.

|| Až dosud jediný český veslařský klub jest v New Yorku. Jak jest činným, neví se.

|| Při minulém zápasu v plování uploval jeden zápasník míli za 41 min. a 4 vteřiny.

|| Bennet, zvaný „Deerfoot“ uběhl 3. února, 1853 v Anglii 10 mil za 51 minut a 26 vteřin.

|| S. T. Lang pokusí se dne 22 ún. t. r. skočiti v New Yorku z broklynského mostu do řeky.

|| W. W. George, nejrychlejší běhoun Anglie, navštíví Ameriku, aby opětně zápasil s Myersem.

|| Mle. Armaindo, americká bicyclistka, vzepře lehce činku 90 liber těžkou. Jest 5 stop vysoká.

|| Slečna Johnsonova v Anglii vyzívá veškeré dámy, které by s ní chtěly plovati o závod o \$5.000.

|| Bill Richards a W. Lang uběhli v Manchesteru jednu míli za 4 minuty a 17 vteřin, v tom největším vedru.

|| Profesionelní běhoun J. Hughes v šestidenním běhání odpočinul za celých šest dní a nocí 23 hodin a 50 min.

|| Hanlan, kanadský veslař v zápasu s jednotlivcem dosud nikdy nebyl poražen a sází se, že nebude hned tak.

|| Nejprvnějším zápasníkem v Australii jest přítomně Wm. Miller, který v zápasu o \$1.000 porazil siláka H. T. Blackburna.

|| John Teemer, veslař, je teprve 19 roků stár, však slibuje býti znamenitým. Vesluje velmi pravidelně a za běže vesly 30krát za minutu.

|| Ame Lasselle v San Francisco, vydrží plovati pod vodou tři minuty a 45 vteřin, jak dokázala v Patersonu r. 1879. Dáma ta s velikou láskou pěstuje tělocvik.

|| Australský veslař Trickett vyhrál ve své vlasti tři sázky ve třech zápasech! Při zápasu s Hanlanem si tento omýval ruce, smáčel hlavu vodou a ještě nechal Tricketta daleko za sebou.

|| Nejdlejší rohovnický zápas odbyl se v Australii, blíže Melbourne mezi Kellym a Smithem. Trval plných šest hodin a 15 minut. Mezi třiminutovým zápasem dovolena byla vždy jen minuta odpočinku. *

|| Ku konci ledna odbyval se veslařský zápas mezi anglickými veslaři Elliotem a Bubearem o £400, na Temži. Bubeare zvítězil o 4 délky. Co nejdříve bude ten samý zápasiti s americkým veslařem Rossem, kterýžto dovolí Bubearevi 4 délky napřed. Dle toho by mu Hanlan směle mohl dovoliti — půl míle.

Hlídky.

* Sokol New Yorský věnoval na zakoupení síně tamtéž \$2.000.

* Zdali pak dozvím se od sokolů náčelníků počet činného členstva?

* Ti nejodvážlivější a nejunělejší naši cvičenci přiučili by se mnohému ještě od cvičitele, kterého by nám poslala jednota pražská.

* Věnujme vše co jen možno na zvelebování cvičiren, množení náčiní a ti, kterým záleží hlavně na podpoře, opustí nás čím dříve tím lépe.

* Naše Jednota na počet členstva, jaké má, mohla by dobře prospívat. Však největší naší vadou jest, že máme hodně členů, však málo sokolů.

* Milwaucká jednota zaslala tištěný protest všem jednotám proti jednání V. Výboru. Celá ta věc posla pouze z nedorozumění, což Výkonný Výbor hned vysvětlil.

* Plzeňský Sokol zakoupil již pozemky k postavení cvičírny. Pozemek jest dosti velký, že by mohla tam býti i cvičírna letní. V cvičírně mají zřízeny býti též koupele a zaopatřena bude veškerým náčiním.

* Výkonný Výbor přijal návrh, v minulém čísle „Sokola“ uveřejněný, ohledně společného cvičitele. Požádá ještě veškeré Jednoty o souhlas, aby mohlo se sokolu Dr. Tyršovi v Praze ohledně té věci dopsat.

* Každá jednota měla by dohlédnouti, by list Sokol řádně všude roznášen byl o ne aby balík listu toho zůstal u jednatele po celý měsíc ležeti. Vydáváme li na něco peníze, ať z toho členové mají aspoň nějaký užitek!

* Není dost na tom, že máme podporu úmrtní, u mnohých sborů mají i podporu v pádu nemoci. Toto zařízení vymstí se dříve či později na každém sboru, jako vymstí se na nás podpora úmrtní, neodstraníme-li ji co nejdříve!

* Plzeňský Sokol a Čechie cvičí se pochodům — zdali pak konečně započne Tělocvičná Jednota a Čes.-Am. Sokol? Necht' při příští slavnosti sokolské vyjdou všichni co jeden sbor vy-cvičení, bychom obstáli před sokoly cizími!

* Milwaučtí bratři hrozí odtržením se od Národní Jednoty. Ať povází, jak by to v jich jednotě dopadalo, kdyby každý člen, jemuž se nevyhoví v jeho žádosti, hned hrozil odstoupením a kam by přišla Nár. Jed. Sokolská, kdyby pro každou věc, s kterou nesouhlasí, jednota hrozila odstoupením.

Volby úředníků.

Věrní Bratři v Milwaukee: starosta J. Baloun, nám. Al. Zajčček, taj. Jos. Kratochvil, účetník J. Kokoška, pokl. A. Pitner.

New York: starosta M. Hlaváček, nám. J. Veverka, taj. A. Tesař, účet. J. Vocel, pokl. St. Výborný. Správní výbor A. Polák, H. Kooser a Jak. Goldschmidt, jedn. Jan Neubauer.

Swornost, v Morisani: starosta J. Karásek st, náměstek Frant Benischek, taj. Tom. Benischek, účetník a pokladník J. Beníšek, jednatel Anton Karásek, náčelník Anton Karásek.

Tyrš, Bedar R.: starosta Jan Vosmek, nám. J. Hůla, taj. J. Zahořík, účetník J. Hůrka, jedn. J. Mrázek, náčel. J. Kouba, cvičitel J. Jemíšta, praporečnick R. Horák F. Horák, Václav Dvořák a Jos. Dostal, výbor majetku.

Sokol ve Wilber: starosta F. Sadílek, náměstek A. Malat, zápisník J. Malat, úč. V. Hlava, pokladník Josef Zvoneček, jednatelem J. Charvát, náčelník Josef Šesták, cvič. Frant Janoch a J. Korbek.

Sokol v Braidwood: starosta J. Chvátal náměstek J. Šlédr, taj. M. Bouzek, účet. Anton Elznic, pokladník Jan Novák, výbor majetku Frant Nohova, F. Novák, F. Jiřina, Náčelník Josef Čunát, cvičitel J. Kotas.

Sokol v Omaha: starosta F. Jelen, náměstek V. Nováček, taj. Jan Fabian, účet. Jan Jirovský, pokl. Jos. Němec, jedn. J. Švanda, náčelník Jan Sokol, výbor účetní A. Boukal a A. Novák, cvič. F. Boukal a Jan Konvalin.

Buřivoj, Detroit: starosta F. Kozák, náměstek Č. Pokorný, taj. Tomáš Škoda, účetník V. Procházka, pokladník Josef Ulman, jedn. J. Škoda, sp. výb. F. Liška, Jak Procházka a J. Vilím, náč. J. Juzek, cvič. V. Procházka a J. Jileček.

Č. A Sokol, Chicago: starosta Rudolf Kapsa, náměstek J. Kabrna, taj. Jan Kurařtík, účetník A. Straka, pokl. F. Kašpar, náčelník J. Novotný, správní výbor Vác. Hop, Jos Jirsa na celý rok, Jan Mašek a Mat. Kripiener na půl roku, cvičitelové Th. Vavřínek a J. Kopta, do výk. výboru Ed. Uhlíř a Št. Bílek.

Dobrozdání

dotyčných sborů k N. J. S. náležejících o působení jednatele sokola Jindřicha Hájka za poslední dva roky 1882-1883.

Výkonnému Výboru N. J. S., oznamuji, že sbor náš jest úplně spokojen s úřadováním sokola Jindřicha Hájka co jednatele a pořadatele Sokola Amerického a doporučuji jej k znovuzvolení v úřad ten. Jmenem Česko-Amerického Sokola v Chicago, Jos. Kopta, tajemník

Sbor Tělocvičná Jednota Sokol v Chicago, doporučuje pro úřad jedna-

tele N. J. S. pro lhůlu příští, opětně sokola Jindřicha Hájka, ana uznáva jeho služby pro (sokolstvo vůbec) konané za dobré a bezvadné. Na zdar. Jmenem T. J. S. v Chicagu Fr. R. Loudl, t. č. tajemník.

V naší, dne 7. ledna 1884, odbyvané schůzi, byla otázka, zdali jsme byli spokojeni, neb ne s jednáním jednatele N. J. S., sokolem Jindřichem Hájkem, následovně zodpověděna: S jednáním jednatele co „účetníkem“ byli jsme úplně spokojeni, co pořadatelem našeho orgánu ovšem ne, — však hlavní vinu neseme my, všechny bratrské jednoty, any jsme jej málo—ba velmi málo literárně podporovali! Jmenem Těl. Jedn. Sokol, New York, St. Výborný, jedn.

(Dokončení příště.)

Literatura.

¶ Sokol Clevelandský vydal k maškarnímu plesu časopis Luciferda, který přeplněn jest zdařilými žerty a vtipy.

¶ Redakci Sokola došel nový, krásně ilustrovaný časopis s bohatým obsahem „Zlatá Praha“, redakci Ferd. Schulze. Předplatné na rok obnáší 9 zl. 60 kr. Adresa „Zlatá Praha“ Karlovo náměstí číslo 34, Praha.

Listárna pořadatele.

Sokol K. F. Tůma, Cleveland: — Pro nával jiné, časové látky musel jsem odložit na číslo příští. Další příspěvky budou vítány. Vím že zůstanu ve své práci osamocen, tím více napnu veskeré síly, bych list náš udržel na stupni co možno nejvyšším aspoň po tento rok mého při něm působení. Vynaložím vše, bych na svou práci aspoň s uspokojením mohl pohlédnouti. Na zdar!

Sokoly dopisovatele upozorňuji, by nejdříve do 5. příspěvky své zaslali, neb jinak mi nemožno v tom měsíci je uveřejnit, má-li totiž časopis v čas vycházeti. Rukopisy se nikdy nevrací a kdo by si je přál, necht' ponechá si je a zašle pouze opis.

Na vdovu Martínkovou zaslali:

Těl. Jed. Čechie.....	\$5.00
Plzeňský Sokol.....	\$10.00
Dříve kvitovaných.....	\$15.00
Činí úhrnem.....	\$30.00

Peníze ty jsou u pokladníka Nár. J. uloženy. Jedn. Tyrš slíbila sa každého úda 25 centů. — Za další příspěvky snažně prosí
Jednatel.

Zprávy náčelníků.

Věrní Bratři Sokol: Cvičeno v 1 četi o 10 členech. Odbýváno cv. za měsíc říjen 8, listopad 8, prosinec 12. Nejlépe na hrazdě a koni na šíř. Žáků 30. Ant. Pittner, náčelník.

T. J. v Braidwood: Za 3. čtvrtletí: červenec 6, srpen 8, září 12, o 12 čl. Nejlépe cvičeno na bradlech a hrazdě. Za 4. čtvrtletí: říjen 6, listop. 6, pros. 4, o 1 četi 14 členech. Nejlépe cvičeno na hrazdě. Jos. Čumat, náčelník.

T. J. Sokol v Omaha: (Zpráva vyplněna jest — samými nulami). Josef Rousek, náčelník.

Sokol Blesk: Cvičeno v 4 četách o 18 členech. Odbýváno cvič. za měsíc říjen 9, listopad 10, prosinec 7. Nejlépe cvičeno na koni a hrazdě. V. E. Hirshauer, náčelník.

Těl. J. Sokol N. Y.: Za 3. čtvrtletí. Za měsíc červenec v 5 četách o 9 čl. srpen prazdniny, září 5 četách o 11 čl. Žáků průměrně 24. — 3. čtvrtletí: za měsíc říjen v 5 četách o 8 čl., listopad v 5 četách o 10 členech, prosinec v 5 četách o 11 členech. Žáků 36. Pochoďové cvičení každý měsíc 1 s výsledkem uspokojujícím. A. Vokál, náč.

Jednota Svornost, N. Y.: Cvičeno o 1 četi 4 členech. Odbýváno cvičení za měsíc duben 4, květen 4 červen 4, červenec 4, srpen 4, září 4. Nejlépe cvičeno na bradlech a v skoku. Antonín Karásek, náčelník.

Listárna jednatele.

Jednoty jenž posud své zprávy nezaslaly, jakož i ony jimž byly zprávy vráceny nechť pospíší se zasláním, bych i já mohl povinnosti své zadost učiniti.

Náčelnické zprávy musí býti nyní měsíčně zasilány; žádám o pravidelné jich zasilání.

Česko-Střelecký sbor v Boston, Mas. jest žádán oznámiti svou adresu jednatele Nár. Jedn. Sokolské.

Řádná schůze Výkonného Výboru.

(Dne 11. ledna 1884.)

Starosta sok. J. B. Bělohradský zahájil schůzi. Protokol čten a přijat. Starosta připses protestuje proti zadání tisku J. J. Benešovi, a po delší debatě došlo k hlasování, jehož výsledek byl: Pro přijmutí protestu hlasovali sokolové: Hájek a Uhlř; proti: Lajer, Bláha, Volenský a Roztočil. Tímto záležitostí zůstala při dřívějším usnešení. Výbor na zprávy podal následovně: K přijetí odporučeny zprávy sborů T J S Chicago, T J S Wilber, (3.), Č A S Braidwood, T J S New York (4.), Č A S Chicago. K opravě: Č A S Braidwood (3. a 4.). Jednatel podal svojí účetnickou zprávu a tato odkázána výboru finančnímu. Sokol Jos. Čermák posílá s připsesem \$4.45 co zbylou částku z \$5, jež byly svého času povoleny cvičitelskému sboru, též knihu protokolní. ednatel má jeho dopis v opisech zaslati sborům místním. T J S z Omaha posílá na úmrtí Bednáře a Sklenáře \$27.30. T J S z New Yorku potvrzuje příjem \$300.00 na úmrtí Hniličky a zasílají \$38.97. Dále sdělují, že jim bylo milé přijetí sokola Čermáka do New Yorku, co cvičitele pro okázání výkonů přeborných. Č A S Chicago zvolil do Výk. Výb. sokoli Uhlře a Bílka. Pan A. Novák žádá vzorky na listiny úřední; jednatel již vyhověl. T J S, Wilber posílá \$5.15. T J S v místě zvolila do Výk. Výb. sokoly Poláčka a Hájka a odporoučí posledního za jednatele. T J Čechie zvolila do Výk. Výb. sokoly Volenský a Tichý. Sokol Hojda z Baltimore stěžuje si na nesprávné zanášení zápisů sjezdových. Též se táže, zdali by byla přijmuta jeho literární práce (brožura). Činěn návrh by práce ta byla hned požadována a hned

učiněn též dotaz o honoráři. Č A Sokol v Braidw od zaslá \$5.75. Č A S z Kewaunee zaslá \$15.01. T J Tyrš stěžuje si, že tam dosud nebyl cvičitel; usnešeno, by tam cvičitel jel hned, jak dostane určení času od druhých jednot, u kterých dosud nebyl. Č A Sokol místní zrsylá \$200.00. T J Sokol místní zaslá \$23.13. Přikroče no k volbě pořadatele listu. Čermák a Výborný obdrželi po třech hlasech. Starosta rozhodl pro Čermáka. Usnešeno, by starosta co nejdříve vypravil cvičitele na venek. Dále usnešeno, by papír na časopisu byl bílý. Výb. na tělocvik uloženo, aby navštívil sbory místní a vysvětlil čeho třeba k přebornému cvičení.

Celý příjem v této schůzi byl: § ct.
Od cvičitelského sboru 4 45
T. J. S. v Omaha 27 30
T. J. S. New York 38 97
T. S. S. Wilber 5 15
Č. A. S. Braidwood 5 75
Č. A. Sokol Kewaunee 15 01
Č. A. Sokol Chicago 200 00
T. J. Sokol Chicago 23 13
Úhrnem \$319.76

Vydání:

Za ohlavení „Sokol Americký“ 5 10
za časopis 15 10
tisk výkonů přeborných 3 50
vzorky klubů pro sbory 42 59
skatule pro zasilku 2 01
časopis 15 10
za stanovy Novákoví 58 00
jednatele služné, kolky a poštovné 30 45
Úhrnem \$171.55

Na to schůze starého výboru ukončena.

Aug. Volenský, odst. taj.

Počet členstva

u Jednot náležejících k Nár. J. Sokolské

JMÉNO JEDNOTY:	údu	cvič.
Těl. Jednota Sokol v New Yorku.....	164	55
Česko Americký Sokol v Chicago, Ill.....	86	8
Těl. Jednota Sokol v Chicago, Ill.....	76	7
Sokolská Jedn. Blesk v Baltimore Md.....	88	18
Těl. Jed. Sokol Tyrš v Cedar Rapids, Iowa	48	?
Těl. Jed. Budivoj v Detroit, Mich.....	50	?
Těl. Jed. Sokol Clevelandský, Cleveland O.	21	?
Česko Amer. Sokol v Kewaunee, Wis.....	19	?
Těl. T. Čechie v Chicago Ill.....	48	?
Těl. Jed. Pizeňský Sokol v Chicago, Ill.....	70	30
Těl. Jedn. Čech v Cleveland, Ohio.....	71	?
T. I. V. B. Sokol v Milwaukee, Wis.....	77	10
Těl. Jed. Sokol v Omaha Neb.....	42	00
Česko Am. Sokol v Braidwood, Ill.....	26	12
Těl. Jed. Sokol Svornost v Morrisania.....	19	4
Těl. J. Sokol ve Wilber, Neb.....	26	9

Adresář Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor: starosta J. B. Bělohradský, náměstek M. Poláček, jednatel Jindř. Hájek, tajemník F. C. Layer, pokladník Eduard Uhlř. Další výbor jest: Aug. Volenský, Fr. Tomek, Štěpán Bílek a Fr. Tichý. Veškeré zaslky téhož výboru se týkající nadepsány budtěž: Jindř. Hájek, 139 W. Taylor St., Chicago, Ill.

Tělocvičná Jednota Sokol v New Yorku: tajemník August Tesař, jednatel Jan Neubauer, 236 E. 3. St.

Česko-Americký Sokol v Chicago, Illinois: tajemník V. Kuřátko, 30 Burlington St.

Tělocvičná Jednota Sokol v Chicago: F. R. Loudl, 67 Barber St., jednatel Jindřich Hájek 139 W. Taylor St.

Sokolská Jednota Blesk v Baltimore, Maryland: tajemník J. Rejžek 174 N. Dallas St., jednatel Fr. Vavřina, 20 S. Bond St.

Tělocvičná Jednota Sok. Tyrš v Cedar Rapids, Iowa: tajemník Josef Zahořík, jednatel Josef Mrázek 39 Ave. B.

Tělocvičná Jednota Sokol v Detroit, Mich.: tajemník T. Škoda, 70 Calhoun St., jednatel Jos. Škoda 463 Antoine St.

Česko-Americký Sokol v Kewaunee, Wis.: jednatel Jos. Bubeník.

Sokol Clevelandský v Cleveland, Ohio: tajemník K. F. Tuma, 112 Croton St.

Tělocvičná Jednota Čechie v Chicago: jednatel Josef Křišťan 31 Jane St.

Pizeňský Sokol v Chicago: tajemník J. J. Beneš, 141 Bunker St. jednatel Jan Pecha, 3 McMullen Court.

Tělocvičná Jednota Čech v Cleveland, Ohio: tajemník J. Prošek, 3 Bulwer Ext.

Věrní Bratři Sokol v Milwaukee, Wis.: tajemník Hyn. Kratochvil, 347—6. St.

Tělocvičná Jednota Sokol v Omaha, Neb.: tajemník Jan Fabian, jednatel Jan Švanda. (Žádá o číslo a ulice Jednatel.)

Česko-Americký Sokol v Braidwood, Ill.: tajemník M. Bouzek.

Sokolská Jednota Svornost v Morrisania, New York: tajemník Tomáš Benischek 838—3. Ave., jednatel A. Karásek 154 Rivington St.

Tělocvičná Jednota Sokol ve Wilber, Neb.: tajemník J. K. Malat, jednatel J. F. Charvát.